

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Nicolae Gordilă,
Vladimir Timofti,

cu participarea:

interpretului – Ȃiubova – Moraru Elena,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în
Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva D., împotriva deciziei Colegiului
penal al Curții de Apel Comrat din 29 mai 2013, în cauza penală în privința lui

Anastasov Gheorghii Vasili,

*născut la 23 aprilie 1951, originar și domiciliat în
r-nul Comrat, s.Bugeac, str. Iubileinaia 2.*

*Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:*

- 1. de la 20 iunie 2011 – pînă la 21 decembrie 2011
(instanța de fond);*
- 2. de la 07 februarie 2012 – pînă la 29 mai 2013
(instanța de apel);*
- 3. de la 06 noiembrie 2013 – pînă la 01 aprilie 2014
(instanța de recurs ordinar).*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul S. Crijanovschi care a susținut recursul ordinar, solicitînd
casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași
instanță în alt complet de judecată.

Avocatul Arnaut Victor și inculpatul Anastasov Gheorghii s-au pronunțat
pentru respingerea recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat,
considerîndu-l neîntemeiat, cu menținerea hotărîrii contestate.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 21 decembrie 2011, procesul
penal în privința lui Anastasov Gheorghii, în baza art. 184 alin. (2) Cod penal
(red. 1961) a fost încetat, pe motivul expirării prescripției tragerii la răspundere
penală.

Acțiunea civilă a fost admisă. S-a dispus încasarea din contul lui Anastasov Gheorghii în beneficiul Primăriei com. Bugeac, r-ul Comrat prejudiciul material cauzat în sumă de 86 988 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Anastasov Gheorghii, este învinuit de faptul că deținând funcția de primar al s. Bugeac, r-nul Comrat, fiind o persoană cu funcție de demnitate publică, în temeiul pct. 16) art. 38 al Legii nr. 186-XIV din 06 noiembrie 1998 „Cu privire la administrația publică locală” fiind obligat să administreze bunurile care aparțin satului, acționând intenționat, contrar prevederilor art. 10, 12 Cod Funciar, conform căruia atribuirea și înstrăinarea terenurilor se referă la competența excepțională a consiliilor locale și se efectuează prin adoptarea deciziilor, urmărind scopul înregistrării și trecerii în proprietatea sa a terenului, la atribuirea căruia el nu avea careva drepturi, la 17 noiembrie 2000 a înregistrat pe numele său actul (titlul) care confirmă dreptul de proprietate la terenul agricol cu suprafața de 3,1296 ha., cu nr. cadastral 9614109026 și prețului normativ de 86 988 lei. Drept temei pentru eliberarea titlului, necătfind la lipsa deciziei Consiliului local, care ar fi oferit dreptul la primirea terenului echivalent, de către Anastasov Gh. a fost indicată Dispoziția primarului s. Bugeac nr. 10-3/16 din 06 noiembrie 2000, dispoziție care în realitate nu există.

Ulterior, la 13 septembrie 2007, dreptul de proprietate asupra terenului sus menționat a fost înregistrat pe numele inculpatului și soției acestuia Anastasova E. la Î.S. „Cadastru”, filiala „Comrat”, temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate a servit actul (titlul) prezentat de Anastasov Gheorghii. Prin acțiunile sale inculpatul a cauzat intereselor publice ale Primăriei com. Bugeac, r-nul Comrat, un prejudiciu material considerabil în sumă de 86 988 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul, inculpatul Anastasov Gheorghii și avocatul acestuia Covalenco S., care au solicitat:

- procurorul, casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Anastasov Gheorghii să fie condamnat în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții de demnitate publică pe un termen de 3 ani. În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

Sentința în partea acțiunii civile să fie lăsată fără modificări.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, instanța de fond greșit a concluzionat că infracțiunea incriminată inculpatului a fost comisă la 17 noiembrie 2000 (data eliberării Titlului pe terenul de pământ) iar termenul de atragere la răspundere penală a expirat la 17 noiembrie 2010. Menționează că, element obligatoriu al componentei de infracțiune prevăzut la art. 184 Cod penal (red. 1961) este cauzarea prejudiciului esențial intereselor publice prin fapta ilegală comisă, însă în dispoziția normei date nu este concretizat tipul prejudiciului cauzat prin infracțiune, prin urmare consideră că, consecințele nefaste ale infracțiunii comise sub formă de mărirea nivelului de neîncredere a comunității civile față de autoritățile publice au survenit la momentul eliberării ilegale de către Anastasov Gh. a Titlului deținătorului de teren pe numele său în anul 2000, iar consecințele nefaste cu caracter material, sub formă de trecerea gratuită din proprietatea comunității locale a terenului cu Suprafața de 3,1296 ha. au survenit abia în septembrie 2007, când inculpatul a înregistrat dreptul de proprietate asupra acestui teren în baza Titlului ilegal eliberat pe numele său. Faptul că în anul 2007 Anastasov Gh. deja nu mai deținea funcția de primar al s. Bugeac, r-nul Comrat, în speță nu confirmă lipsa infracțiunii de abuz în serviciu.

Totodată, invocă că adoptînd soluția de încetare a procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală, instanța de fond a ignorat prevederile art. 46 Cod penal (red. 1961) și art. 60 Cod penal (red. 2002);

- avocatul Covalenco S. în numele inculpatului Anastasov Gheorghii, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, din motivul lipsei elementelor infracțiunii, argumentînd că declarațiile tuturor martorilor precum și cele ale inculpatului combat întru totul învinuirea înaintată. Astfel, inculpatul a menționat că el nici o dată nu a emis dispoziția care a stat la baza eliberării titlului, nici nu a cunoscut despre existența dispoziției date, deoarece titlurile au fost completate în limba de stat, limbă pe care el nu o posedă, totodată a comunicat că inculpatul nu a perfectat titlul pe numele său, însă l-a semnat împreună cu alte titluri eliberate pe numele altor locuitori din s. Budjac;

- inculpatul Anastasov Gheorghii, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, deoarece instanța de fond nu a ținut cont de faptul că el nu a perfectat Titlul pe terenul indicat pe numele său, toate Titlurile pe

numele tuturor cotașilor au fost perfectate în mun. Chișinău, drept temei de eliberare fiind invocată Dispoziția primarului, deși o astfel de dispoziție, primarul nu a emis. Menționează că, toate titlurile au fost eliberate avînd ca bază decizia Consiliului local, inclusiv și titlul pe numele său.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 29 mai 2013, apelul acuzatorului de stat a fost admis parțial, iar apelurile inculpatului Anastasov Gh. și avocatului acestuia Covalenco S. au fost admise integral, casată sentința Judecătoriei Comrat din 21 decembrie 2011 și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Anastasov Gheorghe a fost achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

5. Pentru a-și motiva soluția, instanța de apel a conchis că, în speță în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii incriminate, din care considerent Anastasov Gh. urmează a fi achitat.

Colegiul penal a menționat că, instanța de fond a dat o apreciere eronată probelor administrate în cauză, greșit concluzionînd despre vinovăția inculpatului, iar probele prezentate de partea acuzării nu confirmă vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate atît în baza acțiunilor ce au avut loc în anul 2000 cît și în baza acțiunilor ce au avut loc în anul 2007.

Instanța de apel analizînd declarațiile martorilor Scurtul Sv., Topal T., Muntean P., Nezalzov P. a concluzionat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate nu a fost confirmată, deoarece nici un martor nu a declarat că Anastasov Gh. și-ar fi perfectat Titlul pe numele său, că el ar fi indicat în Titlu ca temei de eliberare a acestuia decizia primarului, și că ulterior el a cunoscut despre faptul că prin hotărîrea Judecătoriei Comrat a fost anulată decizia Consiliului Primăriei s. Bugeac, r-nul Comrat din 01.06.2000.

Totodată, Colegiul penal a menționat că faptul existenței deciziei Consiliului local al s. Budjac din 01 iunie 2000 privind repartizarea cotei de teren echivalent nu numai în baza listei generale, aprobată de către Comisia Funciară, dar și primarilor și conducătorilor întreprinderilor aflați pe teritoriul satului se confirmă prin copia procesului verbal nr. 5 din 01.06.2000 al ședinței Consiliului Primăriei com. Budjac, astfel, prin decizia dată este combătută integral învinuirea înaintată lui Anastasov Gh. precum că Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui a fost perfectat și eliberat la 17 septembrie 2000, necătîd la lipsa deciziei consiliului sătesc.

La fel, instanța de apel a reținut că nu a fost confirmată nici învinuirea incriminată referitor la faptul că inculpatul cunoscând despre hotărîrea Judecătoriei Comrat nr. 2 - 176/02 din 06.07.2002 prin care Decizia Consiliului local al s. Budjac din 01 iunie 2000 a fost anulată, a înregistrat la ÎS "Cadastru" în anul 2007, dreptul de proprietate asupra terenului în cauză, argumentînd că de către acuzatorul de stat în acest sens nu au fost prezentate careva probe care cu certitudine ar dovedi că inculpatul cunoștea despre această hotărîre judecătorească.

Cît privește învinuirea adusă lui Anastasov Gh. referitor la faptul că prin acțiunile întreprinse în anul 2007 și anume înregistrarea de către ultimul în Registrul Bunurilor Imobile a dreptului de proprietate asupra terenului în cauză pe numele său și a soției sale, prin ce a comis infracțiunea de abuz în serviciu, Colegiul penal a conchis că aceasta nu a fost confirmată. În argumentarea acestei concluzii instanța de apel a reținut următoarele: întrucît nu a fost dovedită prima parte a învinuirii și anume, primirea ilegală a cotei de teren echivalent în lipsa Deciziei Consiliului local, precum și nu este demonstrat faptul că Anastasov Gh. cunoștea despre existența hotărîrii Judecătoriei Comrat prin care a fost anulată decizia Consiliului Local din 01 iunie 2000, atunci nu este temei de a considera că acțiunile lui Anastasov Gh. din 13 septembrie 2007, privind înregistrarea dreptului de proprietate în baza acestui Titlu, sunt ilegale. Totodată, instanța a menționat că Anastasov Gh. din anul 2003 nu deține funcția de primar, adică nu este persoană cu funcție de răspundere, iar acțiunile lui din 2007 privind înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului dat, nu pot fi recunoscute ca abuz în serviciu, adică lipsește subiectul infracțiunii, imputate lui Anastasov Gh.

6. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocînd ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, a solicitat, casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Anastasov Gh. să fie condamnat în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții de demnitate publică pe un termen de 3 ani. În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

În ședința instanței de recurs procurorul invocînd temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea

deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 29 mai 2014 cu dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, argumentând următoarele:

- instanțele judecătorești au dat o apreciere greșită declarațiilor martorilor Topal T., Scurtul S., Munteanu P., Buiucî E., precum și actelor cauzei – Hotărîrea Judecătoriei Comrat nr. 2 - 176/02 din 06.07.2002, prin care a fost anulată hotărîrea Consiliului com. Budjac, r-nul Comrat din 01 iunie 2000, - procesul - verbal al ședinței Consiliului Primăriei com. Budjac, r-nul Comrat, din care rezultă că inițiativa privind distribuirea cotelor de teren echivalent primarilor și conducătorilor gospodăriilor locale a aparținut primarului Anastasov Gh.; - procesul verbal nr. 2 din 03.04.1999 al comisiei funciare al s. Budjac și anexa cu lista persoanelor care au dreptul de a primi în natură terenuri de pământ; - răspunsul din arhiva r-lui Comrat, din care rezultă că Hotărîrea primarului s. Bugeac, nr. 10-3/16 din 06 octombrie 2000 nu a fost transmisă în arhivă pentru păstrare;

Consideră că acuzarea a prezentat suficiente probe care confirmă că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal.

7. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul procurorului urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Călăuzitoare în acest sens sunt prevederile pct. 22.2. din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”, cu modificările ulterioare, care

stipulează că: „... în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”.

Având în vedere prevederile legale menționate și lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit conchide că, potrivit materialelor cauzei, instanța de apel, în partea motivată a deciziei sale din 29 mai 2013, respinge ca nefondate toate argumentele aduse de procuror în susținerea învinuirii înaintate, însă conform dispozitivului aceleiași decizii admite parțial apelul Procurorului adjunct UTA Gagauzia Cimpoș V., fapt ce induce concluzia că partea motivată a deciziei instanței de apel contravine dispozitivului acesteia.

Colegiul penal menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel trebuie să corespundă concluziilor făcute de instanță în partea motivată.

Dacă se constată că hotărîrea este legală și întemeiată, instanța dispune motivat respingerea apelului, indicînd totodată hotărîrea instanței ce a adoptat-o, iar dacă hotărîrea atacată este ilegală, dispozitivul va cuprinde indicații despre admiterea apelului, părțile care l-au declarat, cu referire la temeiurile respective. *Dacă instanța a judecat apelurile declarate de mai multe părți, în dispozitiv trebuie să se expună concluzia concretă asupra fiecăruia.*

Prin urmare, instanța de recurs concluzionează că a avut loc o încălcare de procedură esențială, întrucît din examinarea coroborată a materialelor cauzei, rezultă un viciu juridic la stabilirea temeiurilor de fapt și de drept.

Totodată, acuzatorul de stat în recursul său a invocat netemeinicia, în ce privește achitarea inculpatului Anastasov Gheorghe în baza art. 327 alin.(2) alin. b) Cod penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, cît și faptul nepronunțării instanței de apel asupra mai multor probe prezentate de către partea acuzării.

După cum s-a enunțat mai sus, prin sentința primei instanțe procesul penal în privința lui Anastasov Gh. pe învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.184 alin.(2) Cod penal (red. 1961) a fost încetat, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, inculpatul Anastasov Gh. și avocatul acestuia Covalenco S. Judecînd cauza în ordinea procedurii de apel, instanța a admis parțial apelul procurorului și integral

apelurile inculpatului și avocatului acestuia Covalenco S. pronunțînd o nouă hotărîre de achitare a lui Anastasov Gh de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(2) lit. b) Cod penal, dînd o nouă interpretare probelor, adică și-a întemeiat hotărîrea pe baza probelor examinate de prima instanță.

Colegiul penal lărgit, constată că judecînd apelurile, instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție pripită de achitare a inculpatului, prin ce a comis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Or, soluția de achitare a inculpatului Anastasov Gh. este neargumentată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată atît a primei instanțe, cît și a celei de apel, în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, iar instanța de apel fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de acuzatorul de stat, a adoptat soluția contestată.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că, dacă instanța de apel a admis parțial apelul procurorului, decizia trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțînd hotărîrea respectivă, să indice din care motive ele urmează a fi reapreciate ori respinse ca probe.

La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Judecînd cauza, instanța de apel, concluzionînd că probele prezentate în sprijinul învinuirii nu dovedesc vinovăția inculpatului Anastasov Gh. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(2) lit. b) Cod penal, superficial și unilateral a cercetat unele probe, fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror, deși acesta invocă probe concrete, care, în opinia sa, confirmă vinovăția lui Anastasov Gh. de săvîrșirea infracțiunii incriminate.

Astfel, fără justă apreciere, au fost lăsate declarațiile martorului Topal Trofim care a comunicat că, *„drept temei de atribuire a cotelor de teren echivalent nu putea servi dispoziția primarului, deoarece unicul temei legal poate fi doar Decizia Consiliului Primăriei. Cunoaște despre faptul că Decizia Consiliului prin care inculpatului și conducătorilor de întreprinderi le-a fost atribuite terenuri de*

pămînt a fost anulată, însă nu ține minte cine anume a anulat această decizie.” (f.d. 64, vol. I, 22 vol. II);

La fel, instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare declarațiilor martorul Muntean Pavel, care a relatat, că *“Temei de eliberare a Titlului este Decizia Consiliului Local al Primăriei, cînd a semnat titlul pe numele lui Anastasov Gh. în acesta era indicată careva decizie, dar care anume nu ține minte. De ce în registrul de înregistrare a deținătorilor de teren Anastasov Gh. nu figurează nu cunoaște, dar crede că este o greșeală comisă de către angajatul Russu.”* (68-69, vol. I, 20 vol. II);

Mai mult, în decizia contestată instanța de apel **nu s-a pronunțat în nici un mod** asupra declarațiilor reprezentantului părții civile Leicovici P., date în cadrul urmăririi penale și susținute în ședința de judecată a instanței de fond, care a declarat că *conform bazei de date a arhivei raionale, de către Consiliul Primăriei com. Bugeac, careva Decizie privind atribuirea lui Anastasov Gh. a cotei de teren echivalent nu a fost emisă. Totodată acesta a explicat care a fost modalitatea de atribuire a cotelor de teren și anume că acestea au fost repartizate în baza Deciziei Consiliului Primăriei com. Budjac nr. 4 din 08.04.1999 „Cu privire la structurarea listei persoanelor, ce beneficiază de dreptul asupra cotei de teren echivalent”. În aceste liste și în această decizie inculpatul nu figurează”* (f.d.108 vol. I, 24 vol. II).

Nu au fost verificate și apreciate la justa valoare și actele cauzei cum sunt: *Hotărîrea Judecătorie Comrat nr. 2-176/02 din 06 iulie 2002* (f.d. 38-39, vol. I) din care rezultă că Decizia Consiliului Primăriei com. Budjac nr. 5 din 01 iunie 2000, în conformitate cu care primarilor și conducătorilor de întreprinderi de pe teritoriul s. Budjac le-au fost alocate terenuri de pămînt a fost anulată; - *procesul - verbal de al ședinței Consiliului Primăriei s. Budjac, r-nul Comrat din 01 iunie 2000*, prin care se confirmă că inițiativa de a fi atribuite cote de teren echivalent primarilor și conducătorilor de întreprinderi de pe teritoriul com. Budjac aparține anume inculpatului Anastasov Gh.; - *procesul – verbal nr. 2 din 03 aprilie 1999 al ședinței Comisiei Funciare a com. Budjac*, potrivit căruia în temeiul art. 12 Cod Funciar, a fost întocmită lista persoanelor care beneficiază de dreptul la cota de teren echivalent (f.d.11-12, vol. I); - *răspunsul de la Arhiva raionului Comrat din 25.05.2011*, din care rezultă că careva Decizii a consiliului Primăriei Budjac sau dispoziții a Primarului com. Budjac cu nr. 10-3/16 din 06 noiembrie 2000 în arhivă lipsesc (f.d.7 vol. I).

Astfel, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că judecând apelul instanța de apel nu se poate limita doar la redarea de la persoana a treia a circumstanțelor și împrejurărilor cauzei constatate de prima instanță, ci urmează să examineze și să supună verificării toate probele și argumentele aduse de apelanți, respectând prevederile legale enunțate anterior.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că concluzia instanței de apel este pripită și nu corespunde materialelor cauzei, nefiind date răspunsuri și argumentări clare asupra probelor acuzării, mai mult, Colegiul lărgit constată că instanța de apel a argumentat la general faptul că probele respective nu confirmă vinovăția inculpatului, astfel probele administrate în cauză nu au fost apreciate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor.

La fel, Colegiul penal lărgit reține ca fiind greșită concluzia instanței de apel referitor la faptul că *„Anastasov Gh. din anul 2003 nu deține funcția de primar, prin urmare nu este persoană cu funcție de răspundere, astfel acțiunile incriminate din anul 2007 privind înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului dat nu pot fi recunoscute ca infracțiune de abuz în serviciu, adică lipsește subiectul infracțiunii imputate”*.

Elementul material al abuzului de putere sau abuzului de serviciu se realizează prin folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, care constă în acțiunea sau inacțiunea contrar intereselor publice.

Atât acțiunea cât și inacțiunea trebuie să se refere la situația de serviciu a funcționarului public și să decurgă din exercitarea atribuțiilor de serviciu – fiind circumscrise nu numai obligațiile de serviciu în sens restrâns ale funcționarului, dar și drepturile lui, de altfel, aceste două elemente sunt indispensabile pentru determinarea atribuțiilor și în cele din urmă a competenței funcționarului.

În speță, dreptul de posesie și folosință asupra terenului nominalizat inculpatul l-a obținut în anul 2000 (data eliberării Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 9614109026) adică în perioada când deținea funcția de primar al s. Bugeac, r-ul Comrat. Inculpatul fiind deținătorul acestor drepturi i-a permis ulterior în anul 2007 să înregistreze dreptul de proprietate în Registrul Bunurilor Imobile al ÎS „Cadastru”. Faptul că la momentul înregistrării terenului Anastasov Gh. nu era persoană cu funcție de

demnitate publică, nu poate fi interpretat că acesta nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 327 Cod penal, din motivele menționate mai sus.

Abuzul de putere sau abuzul de serviciu este o infracțiune de rezultat, astfel că fapta comisă de Anastasov Gh. s-a finalizat o dată cu înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului, Anastasov Gh. devenind deținătorul dreptului de posesiune, folosință și dispoziție asupra acestui teren.

La fel instanța de recurs consideră ca pripită concluzia instanței de apel referitor la faptul că inculpatul nu cunoștea despre existența Hotărârii Judecătorei Comrat nr. 2-176/02 din 06 iulie 2002, prin care s-a dispus anularea Deciziei Consiliului local al Primăriei Bugeac din 01 iunie 2000, deoarece potrivit textului hotărârii, Primarul Anastasov Gh. nu numai că a fost prezent la examinarea cauzei date, dar și a recunoscut acțiunea înaintată invocând că *„Consiliul local la emiterea deciziei din 01 iunie 2000 a încălcat legea”* (f.d. 38 –verso vol. I), totodată, faptul că inculpatul cunoștea despre examinarea cauzei date în Judecătoria Comrat se confirmă și prin declarațiile lui Anastasov Gh. date în calitate de inculpat în cadrul ședinței instanței de fond din 06 decembrie 2011 (f.d. 49 vol. II, verso) unde ultimul a confirmat că în calitate de Primar al com. Bugeac a participat la ședințele de judecată pe cauza dată.

În atare circumstanțe, se reține că instanța de apel greșit și-a motivat soluția de achitare a inculpatului Anastasov Gheoghi, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept, prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, cu casarea deciziei atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația ca în conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă tuturor probelor administrate, având în vedere prevederile art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să respecte

prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, dând o încadrare juridică corectă faptelor comise de inculpat, iar în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva D., casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 29 mai 2013, în cauza penală în privința lui *Anastasov Gheorghi Vasili* și dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Pronunțată în ședință publică la 30 aprilie 2014, ora 09⁵⁰.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti